

דף פד.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קעד פעיף ב

ב. היתה אסורה לבעלה באיסור לאו או עשה או איסור דרבנן, ומותרת ליבם, יכולה להתייבם; חוץ ממחזיר גרושתו משנשאת, ומת, שהיא חולצת ולא מתייבמת, וצרתה או חולצת או מתייבמת.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קטז פעיף ד

ד. ה. השניה בין הכיר בה בין לא הכיר בה, דינה כדין חייבי לאוין שלא הכיר בה, חוץ מנצ"ב ונ"מ שהדין בהם ככל הנשים ק.

עין משפט ד.

אה"ע סימן קנד פעיף כ

כג. כל הנושא אשה בעבירה אפי' בשניות שהם מדרבנן, כופין אותו להוציאה.

עין משפט ה.

אה"ע סימן קטז פעיף א

א. הנושא אשה מחייבי לאוין, אם הכיר בה ר' יש לה עיקר ותוספת וכל תנאיה, אבל מזונות אין לה אלא לאחר מותו, אבל בחייו אין לה ואפי' לוותה ואכלה אינו חייב כלום, ויש לה נצ"ב ונ"מ אם הם בעין, וכן מה שנגנב או אבד מנ"מ משלם, ומ"מ אם זן אותה ש מעשה ידיה שלו.

ק. וכתב הרא"ש דבשניה לית לה אפי' אם מכר נ"מ שלה ובאשה כשרה אם אכל קרן נ"מ, צריך לשלם לה ועיין בח"מ בשם הב"ח.

ר. ממשנה כתובות ק' ע"א. אבל מחייבי כריתות דאין קידושין תופסין וא"צ גט, אפשר דתוספת כתובה יש לה, דרצה להזיק לנכסיו בהכיר בה, ועיין בח"מ ואע"ג דעיקר כתובה מדרבנן מטעם שלא תהיה קלה בעיניו וכאן בעמוד והוצא קאי, אפ"ה הואיל וגם הוא עשה שלא כהוגן שהכיר בה קנסו אותו שתהיה אצלו ככל הנשים, ולא יהיה חוטא נשכר כ"כ הח"מ.

ש. והוא מנ"י ולא אמרין דמחל לה, וכתב הח"מ דאי לאו הריטב"א היה אומר דמע"י שלו גם באינו זנה, כדי שלא תתעכב אצלו עיין בח"מ.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777
email: minchat.aaa@gmail.com

א. אם לא הכיר בה אין לה עיקר כתובה^ה, אבל תוספת יש לה. ואין לה שום תנאי מתנאי הכתובה אפי' מזונות שלאחר מותו אין לה, ואינו חייב בפרקונה^א, ואינו משלם פירות שאכל משלה, ואפי' ב^ב בעין אצלו, חוץ מנכסי צ"ב ונ"מ שאם הם בעין נוטלת, אבל מה שאבד ונגנב מנכסי מלוג^ג משלם.

דף פד:

עין משפט א. אה"ע סימן ז סעיף כב

ב. לד. כהנת מותרת לחלל דלא הוזהרו כשרות, שנאמר בני אהרן ולא בנות אהרן, וה"ה לגר ולמשוחרר.

אה"ע סימן ב סעיף ג

ג. משפחה^ד שהעידו עליה שניים שנתערב בהם ממזר או חלל או

ת. ואף באם היה מקח טעות אין תוספת, כתב הר"ן דשאני מומין ונדירים שאין אדם מתפייס עליהם, ועיין בב"ש.

א. ומשמע דבהכיר בה חייב בפרקונה, וזה אינו, דהרי אינו חייב בתנאי הכתובה כאשר האסורה עליו כמבואר בסי' ע"ח סעיף ז', אלא בהכיר בה חייב להחזיר מכל מה שאכל מפירות שלה ולפרוק אותה בזה, אבל אינו חייב משלו לפדותה ועיין בח"מ. ולדעת רש"י ורמב"ם באינו הכיר בה אינו חייב בפרקונה, אפי' מפירות שאכל משלה שכבר זכה בהם. ב. דמשלקטן זכה בהם, וכאילו אכלן דמי, ועיין בב"י ובב"ח אבל בד"מ כתב דלדעת הרמב"ם והרי"ף אם הם בעין, נוטלתן מאצלו ועיין בח"מ.

ג. אבל נצ"ב כיון שלא קיבל אחריות לאו ברשותיה קיימי, אבל בנ"מ שאין לו רשות לכלות הקרן, הלכך קרן נצ"ב אינו חייב לשלם דלאו ברשותיה אבל נ"מ חייב לשלם הקרן בגניבה ואבידה, ואע"פ שבשאר נשים אם אבדו או נגנבו אפי' נ"מ פטור דהוי פשיעה בבעלים, הכא כיון דלאו אשתו גמורה חייב אפי' בגניבה ואבידה דלא הוי בבעלים ועיין בח"מ.

ד. מגמ' קידושין ע"ו, וכתובות כ"ו, והיינו שקרא עליה ערעור בב' עדים כ"כ הרמב"ם אבל לרש"י היינו אפי' בקול בעלמא כ"כ הח"מ.

ורש"י מפרש דיצא קול היינו ששניים הוציאו קול אבל לא שהעידו דאם העידו ודאי גם האשה חייבת לבדוק בבואה להנשא לאותה משפחה והשו"ע פסק כהרמב"ם ועיין בב"ש

שפחה^ה, אם היא משפחת כהנים בודק ח' אמהות, ואם לויים או ישראלים^ו בודק עשר דבהם העירוב מצוי יותר.

ג. אשה שבאה להנשא אינה חייבת לבדוק^ז דלא הוזהרו כשרות להנשא לפסולים.

ס"ק ט'.

ה. ואם נתערב עבד במשפחה אינו פוסל כ"כ הח"מ.

ו. המ"מ תמה דבגמ' משמע דצריך לבדוק י"ב אמהות והניח בצ"ע, ח"מ.

ויש מפרשים בדיקה זו אם הבודק כהן או ישראל כ"כ הר"ן דאם הבודק ישראל, יבדוק ח' אמהות ואם הבודק כהן יבדוק י' אמהות אבל מדברי השו"ע משמע דתלוי במשפחה שקרא עליה הערער אם היא משפחת כהנים או ישראל וכ"כ הב"ש. והגם שספק ממזר כשר מדאורייתא מ"מ הצריכו בדיקה משום מעלה ביוחסין ולא נתבאר אם בדיקה זו צריך ע"י ב' עדים כשרים.

ז. ואם החשש בפסולי קהל כגון ממזרות אף האשה חייבת לבדוק כ"כ הח"מ בס"ק ה' ולא משמע כן מהשו"ע. ועיין בב"ש דכתב דבחשש ממזרות ודאי בודקת ואפי' ע"י קול גרידא כדעת בעל המאור וסיים וראוי להחמיר.